

Վազգեն Սարգսյանը՝ կրկին մահադատ

Արցախյան գոյամարտի ծանր մի քրեանուն մահադատների գունդ կազմած ու նրանց գլուխն անցած Վազգեն Սարգսյանը հերոսացավ: Եթե կասարի այն ամենն, ինչ ծրագրել ու խոստանում է, կրկին կհերոսանա: Միայն թե այս անգամ ավելի դժվար է լինելու: Վարչապետը հանդգնում է ձեռնոց նետել երկրի

ցածր, որ այդ հանգամանք գերազանցելի աղբյուր դարձավ մի քանի կյանքների համար, վարչապետը խոստանում է. «Պետությունը սենսավարող մյուս սուբյեկտների հետ համահավասար դեր է դառնա սոցիալ-սենսավար կյանքի լիիրավ անդամը՝ միաժամանակ իրեն վերադասելով խաղի կանոնների դաժակների դերը բոլորի եւ իր համար»: Այսինքն, ղեկավարում ինքն ղեկավարելու գա իրեն սենսավարող սուբյեկտ, մրցակ-

ծախողման: Միմիայն ղեկավար հարկադրանք կարող է ազգակ ծառայել, որ բախանված միջոցների արժեքի գոնե մի մասը վերադարձվի երկիր եւ նդասակառուցվի արտադրության կազմակերպմանը: Կառավարության նախատեսած սենսավար միջոցները գույքահարկի մեծացումը եւ այլն, ոչնչի չեն հանգեցնի: Առավելագույնը նորահայտ սեփականատերերը մեծագույն սիրով իրեն իրենց սնանկ կհայտարարեն եւ բախանված

ԴՆՏԱՐԿՈՒՄՆԵՐ

Ի՞նչ է սոխաում Վազգեն Սարգսյանին

Փշե պասակի պասի՞վ, թե՞ unis մարգարտի ամոթ

Հասկանալի անհամբերությամբ սոխաում էինք նոր կառավարության ծրագիրը: Երկայացվեց: Առաջին հոդանցիկ տղավորությամբ եւ իր իսկ վարչապետ Վազգեն Սարգսյանի խոստովանությամբ, սա «հանրապետության սոցիալ-սենսավար զարգացման ծրագիր չէ»: Եթե իրեն իրենց անուններով կոչվեն բարի մատուցողների հայտարարագիր է: Աձձարք եւ Երանց եմ դրանց սակ երկու ձեռքով ստորագրելու: Ամբողջ հարցը միայն այն է, թե որհան՞վ կդառնա իրականություն: Կա՞ն նախադրյալներ:

Իրական «սերին» սվերային էկոնոմիկայի գործածություններին, ղեկավար անապատի վերից վար կոնոմիտացված չինովնիկներին, օրենքն ու օրինակները մեծ մասով ավելի ունակառող դասախրավական համակարգի ներկայացուցիչներին: Գերազանց կորզողների մի ամբողջ ունակ, որի մեղով տեղի է ունեցել վարչապետի բնորոշ «բնակչության հրե-բախոր քեռեռացումը»: Այս աներեւույթ, բայց եւ անենագոր ունակի մեղով է հասարակությունը հայտնվել «իր բացարձակ մնայուն արժեքները» անկախ ղեկավարության վերականգնումը, ժողովրդավարության արմատավորումը, ղառերազմական հաղթանակները արհամարհելու, արժեքվածան վսանգի առաջ»: Այդպես է, որն վարչապետ, որովհետեւ հիշյալ արժեքների մոտուցներ լիույի վայելել ու վայելում է նույն ունակը, դրանց իրական հեղինակ ժողովրդական զանգվածներին իրեն միակ «սեփականություն» բողնելով սուկ անծայր բեզմատություն: Մահադատի խիզախություն է ղեկավար արժեքները կրկին միլիոնավորներին վերադարձնելու, խաբարված հավաք վերականգնելու համար:

ճի մենաւորիային կանոնների հետ: Միայն ներին ռուկայից ղեկավար հասկածի մրցակցության հետեւանով դուրս մղվելու վսանգի սակ մա-ֆիաները կբարեհաճեն «բավարարվել չլով» եւ ձեռնդառ մնալ սեփական հայրենակիցների վերին լուսն գրողանելու գայրակությունից: Կառնիսալն այլ «հայրենասիրություն» չունի եւ երբեք չի ունենա:

Նեղափոխության հիմնական հարցը

Պատմությունը վկայում է, որ ցանկացած հեղափոխություն անենից առաջ լուծում է մեկ հիմնական հարց սեփականության վերաբախման հարցը: Մեզանում իրականացված հիշյալ «բավարարող հեղափոխությունը» բացառություն չէ: Այն ընթացակ դասական հեղափոխության կանոններով եւ մարմին առավ սեփականաւորումն գործընթացի տեղով: Ազգային ունեցվածի աղա-ղեկանանցման եւ մասնավորեցման փոխարեն իբխանության հասած բախտախնդիրներն իսկաղես սեփականությունը «ւնորհեցին» իրենց ցանկալի կասային: Ընորհեցին առանց որեւէ ժամկետ ու տյայմանց ղեկելու, թե ղառաւոր են ավելի արդունակ են օրինել «նվեր» ստացած ձեռնարկությունները, քան այդ անում էր նախկին սեփականատերը խորհրդային ղեկավարները: Նույն բանն ասում է վարչապետը, ցավով արձանագրելով, թե «սեփականաւորումն ձեռնարկությունների մեծ մասն ընդհանրապես դադարեց աւխտել»: Տարօրինակ կլիներ, եթե... աւխտեին: Ո՞վ էր նոր սեփականատերերի առաջ այդպիսի խնդիր դրել: Ոչ ոք: Ահա եւ վաճառեցին միջի եղած-չեղածը՝ ակնբարորեն վիթխարի գումարներ գրողանելով:

Տակասարությունը դեռի սոցիալ-դեմոկրատիա

Գերմանական սոցիալ-դեմոկրատիայի ակադեմիկոս ղեմեթից մեկը՝ Վիլի Բրանդը, իր երկրի կասակարությունը գլխավորելու տարիներին առաջ էր հանել «ուկուլ» այնպիսով, որհանով հնարավոր է, ղեկավար կարգավորում այնպիսով, որհանով անհրաժեշտ է» կարգախոսը: Ծաղկման ու բարգավաճման հասած եւրոպական բազմաթիվ երկրներ զնացել ու զնում են այս ճանադարիով, անբույլատրելի բախություն դիտելով հասարակության կենսագործունեության կարգավորումը լիույին ռուկայական տարեին հանձնելը: Մինչեւ Վազգեն Սարգսյանը, մեր բոլոր նախորդ կասակարությունները զնում էին հենց այդ՝ անկասակարելի ռուկային աղաղիկնելու ուղիով: Պետությունը Պիդասոսի նման ձեռները վաճում, քաւում եւ մի կողմ փողաւացում մեն-մենակ, մի կողմ ու անդաւաւան բողնելով ոչ միայն իր հոգու ու ցավերի, այլեւ ամեն կարգի ելուզակների դեմ-հանդիման: Ասկայն քանի դեռ ղեկավարում չի աղաղիկել օրենքի գերակայություն, չի երաւխավորել օրենքի առաջ իր բոլոր ունեւոր եւ չունեւոր փողաւացիների հավասարություն, ղառիկ անխուսաղիկություն, աղա նա, նախ, բարոյական ղեկություն չէ, երկրորդ՝ կրկնակի անբարոյական է, եթե իր անդաւաւան փողաւացիներին անսարքութայամբ հանձնում է ռուկայական տարեի հոնոսմանը: Նվազագույնը, որ ղառաւոր են անել նման կարգի ղեկավարները, զոնե սոցիալական ուղեքը հոգաւորության սակ ղառել է: Մեզանում նույնիսկ այդ չի եղել եւ չկա:

Տայասանի ամենամեծ դեֆիցիտը

Վերին 10 տարիներին մեր աղաւոր կյանքի ամենամեծ դեֆիցիտն, քս իս, բարոյական արժեքների դեֆիցիտն է: Այս տարիները մեծ չափով շեղել են հայի բարոյական նկարագիրը: Ժողովրդի մի խոնոր զանգվածի այնու մոռը, դուրսը ձեռն է բերել մոզական հնայի: Այժմ քաս չեւրին է հուզում այն հարցը, թե ինչպես է փողը հայտնվել սրա կամ նրա գրողանում խարդախությամբ, բախանով, մարդաղաւորությամբ, թե՞ ազնիվ գործարարությամբ: Փողատերն այժմ հասարակական գիտակցության մեջ քաս ավելի մեծ «կեւո» ունի, քան մնացած բոլորը, սկսած համազգային արժեք հանդիսացող գիտության ու մեակույթի գործիչներից, վերաբարած աղաւորները չի խորհողներով: Աղես է, որ սղաւանել է մեր հազարամյա կրթագրի անվերջական, աւխտասիրությանը, մեծերի նկատմամբ հարգանքին, փոքրերի հանդեմ հոգաւորությանը, ընտանիքների ամուսնային, այլ ուղակներ, որ մեր գոյության խարխիսն էին դարերով: Այս բարոյագրումն սկսվել է «վերեւերից», եր արմատավորվեց անգուսդ իբխանատեւությունը՝ ղառոնները նույնիսկ անգուսդն անձնական հարսացման նդասակն ծառայեցնելու լղիւր ու անանոր ծագումով: Վարչապետ Վազգեն Սարգսյանը նդասակ ունի քեւել մեր հոգուն չլուծալ այդ ժանգը, հասարակությանը վերադարձնել դեռի ի բարձր բարոյական արժեքները: Դասելով նրա խորհրդարանական ելույթից, նա այդ սկսելու է իրենից, իր կասակարությունից, իբխանության բոլոր մակարդակների ղառոնատարներից:

Փողոցով քրոն են անցավ, ուրիշի «մեղները» դասաղարտող քարոզիչներ...

Հիմա ավելի քաս կարելի է հանդիտել «եռովայի վկա»ների, հաճախակի, անսղատելի: Այսօր նրանք Հայաստանում քաս են, ամենուր: Երան մարկանց մոնետում են բարեհամբույր, միեւնույն ժղիտով եւ առաջարկում գրուցել: Զրույցը տեղի է ունենում «Ասվածաւանջի» վկայությամբ, նրա անուկից: Առաջին հայացից դա անմեղ գրույց է, մարդանոն, մարդավարի: Բայց ի՞նչ է այդ գրույցի ենթատեղացը, ի՞նչ են քարոզում նրանք եւ ինչու... Այդ ամենը կարելի է հասկանալ անմիջապես, անհաղաղ, միայն անհրաժեշտ է «Ասվածաւանջի» որո իմացություն: Եռովայի վկաները սովորաբար ավելի լավ եւ մաւուր հազնված են, երջանիկ ժղիտը ղեմներին եւ ինչ-որ բան ասամերի սակ թախցած, ձեռնիս փոքրիկ ղալուսակ:

Զրույցի թուկող սղամարդու հետ սովորաբար մեկ կին է լինում՝ ավաղյալ մեղուություն հարողղելու նդասակով: Երան հայտնում են հասկաղես, եր խարխլված է սկյալ երկրի սենսությունը, եր աղաւորություն է, եր դժգոհությունները աղա են: Երան վկայակոչելով Եռովային, ցույց սալով, կարողավ հասկանալ միայն վկայությունից՝ միայն իրենց «Ասվածաւանջից», հետգիտել խորանում են բուն նյուրի մեջ: Հետեւել այդ սղամարտությանը, նրանց բարաղրությանը, եւ ձեղղարգ կղառնա այդ «քարոզիչներին» բուն նդասակը: Առաջին հայացից նրանք հայեր են, ունեն հայկական անուններ, բայց դա միայն առաջին հայացից, եւ լսիր նրանց, ոււաղիր լսիր: Թող Ասված կոչվի Եռովա եւ թող դա չիտրենցնի քեզ, բայց ի՞նչ է փորում սերմանել սա մեր մեջ, ի՞նչ է նրա հեռահար նդասակը: Նման մի գրույցի ժամանակ եւ վկայակոչեցի Գրիգոր Լարեկացու, այդ հոգու եւ իմացյալ հավասարաղի Ողբերգության մասյանի սողերը, որոնք բացի մեծ հավասից եւ նվիրվածությունից ուրիւ ոչ մի քուլն չեն հարողղում: Իմ գրուցակիցը կանխեց ինձ, ընդհատեց խոսու եւ սասց, որ նման մարդու, այդ մարդու, չգիտի եւ չգիտի մի ղարգ ղառաղաղով: «Երա անունը չի իբաւակնում Ասվածաւանջում»:

- Ի՞նչ ազգություն ունի Հիսուս Լազովրեցին:

Ինձ որհան հայտնի է Ասոն որդին ազգություն չունի, բայց իմանալով, որ նա Մարիամի որդին է հրեա Մարիամի, որը հղիացաւ սուրբ հոգուց եւ զգալով հարցաւերիս հետաղղուովը ասացի.

- Հրեա՞ն է:

- Այո, մեղմ եւ հանգստացած ասացի:

- Միայն, բարունակեց նա, այս տեղ ազգությունը կաղ չունի, հիւրի, որ Լա Ասոն որդին է:

Զիտրանաղով հրեա քարոզի թույլ սկսած ձեւակերպումների մեջ, եւ նրան սկեցի մեկ ուրիւ խնդիր, մեզ համար զոնե ողբերգական ճեղատղանություն խնդրից հարց:

- Հրեաներն ինչու են անսարքեր մեր ողբերգության, ցեղասղանության ընդունման հարցում: Աղոյո Ասված, որ տեղյակ է ամեն անհատի նույնիսկ հոգեկան տատանումներին, կարո՞ղ է անսարքեր լինել ավելի քան կես միլիոն միայն երեխաների քարոզին:

Եռովականն ավելի քան անսարքեր, բացարձակ զուրկ կարեկցանից ասաց:

- Բայց չէ՞ որ Հիսուսն ասել է սիրիւ թեւամուրց:

Եւ կարծում եմ, առաջ ընկնելով ասեմ, որ այդ քարոզիչները փորձելով Ասվածաւանջի գրուությամբ ջնջել մեր ցավերի եւ նույնիսկ աղաւորության ծայրը, արժանանում են մեկ ուրիւ զնաղաւականի:

Սակայն «Եռովայի վկան» նախահարձակ ինձ հարց սկեց.

- Դու՞ ազգանով եմ:

Մեզ կոնորել են, մորթոնել երեխաներին, եւ խոսում են հայ սրբի Գրիգոր Լարեկացու մասին, իսկ նա ինձ մեղաղղում է ազգամուկության մեջ:

Աղես ղարգ է դառնում «Եռովայի վկայի» բուն նդասակը: Նա աղաղգայնացող քարոզիչ է զբաղված հոգեւորությամբ: Նա մարդկանց փորձում է ոչ միայն հեռացնել ազգի ղառանկությունից, այլեւ Ասվածաւանջի ծանուկությամբ ճնեւել (եւ ոչ թե թեթեւացնել) մարդու ինքնությունը, դարձնել նրան ազգային սովորույթից զուրկ, կախյալ, անհայրենի մի աղաւոր, «Ասոն անմիտ եւ ոչքանաւան մի կեղեղան»: Նա չի հանդուրժում հային, օուսին, անզիղացուն ու հույնին, նա խոսում է հավասարության, հավասի եւ սիրմասին, բայց երբեք մեր ցավերին: Երան հանդուրժում է հոգու փրկության Եռովային խաչելության, 15 թվականի ողբերգության: Եր եւ նրան հարցրեցի, թե որհան վարձ է ստանում այդ քարոզության համար, նա մի վայրկյան նայեց կողի կնուր, եւ մի վայրկյան նայեց ինձ հեռագանդ, խոնքն ոչ հեռագանդ, խոնքն, Ասոն առաղյալի այնքով: Անհետեւան չէ նրանց քարոզությունը, նրանց խոսիլ սակը եւ վրան մեր եկեղեցու բարբեր են, հայ հոգեւորականի վայելույ աղաւորեւաւեր: Սա անցողիկ մի աղաղ չէ, սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր ձեւակերպում է ազգերին աղաղղումնորուեւելու, դիմաղկելու մեծ, հետեւողական նդասակ: Նա սասանայակերպ է եւ չվում է, եր խոսում են իրական, մարդկային, ազգի հոգուց եւ ցուլից: Նա չի փոխարեն ցույց տուր ազգի դիմանկարը, եւ նա կանհետանա:

Սա այսօրվա տեւուկ: Բայց հաւակի առնելով մեր զոնությունը, նրան կարող են ընտրել նաեւ այլ տարեւակ չէ՞ որ սասանան ի վիճակի է անընդհատ փոխել դի-

Սա անուրց քարոզաւակ չէ, այս քարոզականությունն ունի որը, ուր

Նիթագոյալից

Այս մարդու դեմը այսօր ասեր կուզենային ծնունդը: Լինելով Ռուսաստանի ամենաբողոքարկված օլիգարխներից մեկը, Տասյանն Պայեթնոյի, Վալենտին Յուսուպովի և Բորիս Բերեզովսկու ընկերը, նա 33 տարեկանում առանց ամեն շեռակի ինֆլատիվային կառավարում է նախագահական «ընտանիքի» ֆինանսային հոսիերը: Նա «ընտանիքի» գանձադաշտն է:

Ընդամենը 2 ամիս առաջ Ռուսաստանում քվում էր, թե «գործ կարգի-նալ» Բորիս Բերեզովսկու հետ հա-

Բերեզովսկին, «ընտանիքի» համար անհրաժեշտ հունով էր ուղղում «Սիբնավթ» ընկերության (որի փաստացի սեփական էր) հումքային և ֆինանսային հոսիերը (ի դեպ, Արամովիչը վերահսկում է Ռուսաստանի սեւ ոսկու հաստատված դաշտերի ավելի քան 1,5 մլրդ տոննան):

Եվ այստեղ, երկար ժամանակ Ռոման Արամովիչը գերադասում էր մնալ որդես գրոսառավերի, բանկային հաշիվների և գործարանների սեփական, ֆադալական դափնիները զիջելով իր անմիջական «սանի-

կալիներգրադի մարզ» մի ինչ-որ գործառ: Բեռնաշարասյունը հայտնվեց անկախ Լասվայում, որտեղ և դիզելային վառելիք վերցնակառուցելու լուծվեց: Մրժե՝ արդյո՞ւն առել, որ Արամովիչը հեծուրքամբ մարտն «կերած» փողերը: Ծանոթանալով Բերեզովսկու հետ, Արամովիչը նավթի սպիտակի քիզները հասցրեց նոր՝ ղեկավարման մակարդակի: Սակայն աստիճանաբար նա սկսեց առաջին դերերից դուրս մղել իր կնիա-հորը, սակայն անկայուն հավասարակշռությունը դեռ լայնաբեր է:

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՄԱՍՈՒՆ

Ռոման Արամովիչը ռուսական բյուրոյն իր ձեռքն է վերցրել

Տրեսկան խաղեր Ռուսաստանում

Շվեդները մաքրվել են ընդմիջ: Լախվին վարչապետ Եվգենի Պրիմակովը բոլոր ծակասներով հարձակում էր կազմակերպել նրա վրա. Բերեզովսկուն դաշտերում կամ նրա կողմից վերահսկվող բոլոր ընկերությունների գրասենյակներում խուզարկություններ էին տեղի ունենում, կարելի էր դաշտերից հեռացվում էին նրա դրածոները: ԲԱԲ-ը ինքը ստիպված էր արժաստանում դաշտարկել՝ ողնաճարի վնասվածի իրական կամ մտացածին դաշտարկով:

Ինչ... Բորիս Բերեզովսկուն: Իր ինքն զինակցից Ախյոնենկոյին առաջին փոխվարչապետի դաշտում առաջարկելով, «գանձադաշտը» առաջին անգամ ինֆուրմացիոն ֆադալական խաղ սկսեց: Թերեւս Արամովիչը իրեն բավական լիարժեք կարծեց՝ դուրս գալով Բերեզովսկու հովանավորությունից: Նրա խաղի մեջ մտնելը այսօրվա Ռուսաստանի ամենակարեւոր իրադարձություններից է:

Բերեզովսկուն «կոտրել» նրան հաջողվեց միայն վերջերս՝ ընդհանուր թեմայի Յուրի Սկուրատովի օգնությամբ: Գործարար Երջանակներում կարծիք կա, թե Բերեզովսկին Արամովիչի դաշտերում ստիպված էր Ռուսաստան վերադառնալ այն դեպքում, երբ նա ձեռքազրկության կարգադրությունը դեռ ուժի մեջ էր:

Այսօր Ռոման Արամովիչին ասեկոսները վերագրում են «ընտանիքի» ամենաազդեցիկ գաղափարախոսի դերը: Ասում են, թե իբր նա է կոմունիստական կուսակցության գործունեության արգելման և Պեդրոսյանի ցրելու գաղափարների ոգեշնչողը: Նրան են վերագրում նաեւ Լենինին վերաբաղելու միտք՝ հետագա խոսվածքները ձեռնելու նշանակով Մոսկվայում զոր մտցնելու հեռանկարով:

Ինչպես էլ սարսիմակ է, Բերեզովսկին հենց ինքն էլ ամեցրել իր աղապա «գերեզմանափորին»: Ռուսաստանում սա արդեն օրինաչափություն է դառնում: Կործակվում անցրեց Բերեզովսկուն, նրան չալով «ընտանիքի» վրա ազդելու ֆինանսական լծակները, իրեն քողմելով ֆադալական ֆունկցիաները, որի համար էլ Եւս քանակ վճարեց: Բերեզովսկին էլ ամեցրեց Արամովիչին կրկնելով իր «ծնողի» սխալը:

Իր կարիերան Արամովիչը սկսել էր նավթի քիզներով, որը հետագայում դարձավ նրա եկամտի հիմնական աղբյուրը: 1992-ին «Ավետ-Կոմի» ընկերությունը և Ռոստայի նավթավերամշակող գործարանը դաշտանագիր կնիքեցին Մոսկվա քերելու 5 հազար տոննա ծծեռային դիզելային վառելիք 3 մլն 800 հազար օտարի արժողությամբ, որն այդ օրերի համար առեղծի գումար էր: Նշանակված օրը վառելիքով 55 թեմասարները հասան Մոսկվա, որտեղ նրանց ընդունեց Ռոման Արամովիչը և ցույց տալով սարքած մի կեղծ վստահագիր, թեղ ստիպեց ուղարկել

ԲԱԲ-ի վերահսկողության տակ են այժմ Անվանազության դաշտային ծառայության ղեկավար Պոլիսինը, ներքին գործերի նախարար Ռուսայուն: Սա ուժն է: Արամովիչին են ենթարկվում առաջին փոխվարչապետ Ախյոնենկուն, վառելիքային էներգետիկայի նախարար Կալյուժնին և ասոմային նախարար Ադամովը: Մարմ փողերն են: Իսկ «ով վճարում է, նա էլ Երաժշտություն է դաշտվում» օրենքը Ռուսաստանում ժամացույցի դեպ է աշխատում:

Իր ձեռք վերցնելով նավթաքիզները և բնական մենաճեղքները («Գազդուր»՝ ՌԱՕ «ԵՄ Ռոսիի», «Տրանսնեֆթ», ծանադարիային հաղորդակցության նախարարությունը) Արամովիչը վաղ թե ուր փորձելու է վերջնականապես դուրս գալ Բերեզովսկու խնամակալությունից:

«Գանձադաշտի» սկզբից դուրս գալը նշանակում է, որ 2000 թվականից հետո ելցիմյան վարչակարգի դաշտանման համար վերջին հնարավորությունն է օգտագործվում: Արամովիչի քիզներին ոչ ոք չկա: Զանի որ ամենամոտ աղապայում կարող է փոփոխվել Ռուսաստանի իշխող ընտրախաղի ողջ ուղղադասվեցը, աղա «ընտանիքը» իր աղապայի համար կայալարի միջև և արյան վերջին կարիքը՝ ընդհուր Մոսկվա գործը մտցնելը:

Վերջին տեղեկությունների համաձայն, «Սիբնավթ» ընկերության բաժնետոմսերի վերահսկիչ փաթեթի սեփական Ռոման Արամովիչը և Բորիս Բերեզովսկին այժմ օտարերկրյա գործընդերին իրենց բաժնեմասերը վաճառելու բանակցություններ են վարում: Սա անուղղակիորեն հաստատում է այն լուրը, որ «աղբը զույգը» սկսել է իր ակտիվները արժաստանման տեղափոխել: Փորձագետները սա բացատրում են ՌԴԿԿ-ի և Մոսկվայի ֆադալապետ Լուժկովի դեմ կեղծի նոր «դաշտից» գործողությունների նախադասարանմամբ, որի նախաձեռնողը հենց Արամովիչն է:

Սակայն կեղծի և ընդդիմության հակամարտությունը անկանխատեսելի հետեւաններ կարող է ունենալ, ուստի Բերեզովսկին և Արամովիչը, ռիսկից խուսափելով, կադիտալը արժաստանման են արժաստանում:

Ըստ Մոսկվայի կոմունոլոգիայի դաշտասեղ ՍԵՐԵՆ, ՄԿԲՏՅԱՆԸ

Պակիստանը դաշտաս է հնդկաստանի հետ հակամարտության գանկազամ անակնկալի

ՌԱՍԱՍԱԲԱՐ, 22 ՅՈՒՆԻՍ, ԱՐՄԵՆԴՐԵՒ: Պակիստանը դաշտաս է հնդկաստանի հետ ներկայիս զինված հակամարտության դաշտանող գանկազամ անակնկալի, հայտարարել է երկրի զինված ուժերի Եւսրենի ղեկավար Փերվեզ Մուուաաֆը: Ըստ ԻՏԱՌ-ՏԱՍՄ-ի հաղորդման, Ռաֆալ-փանդի ֆադալում ելույթ ունենալով բարձրագույն հրամանատարական կարգի խորհրդակցությանը, նա բանակին կոչ է արել զգաս լինել նկասի ունենալով հնդկաստանի կողմից Զաւմիում փաստական վերահսկման գծի (սահմանի) «մեծական խայտսունները»:

«Թող ոչ ոք կասկածներ չունենան, որ մենք լի ենք ծայրահեղ միջոցների դիմելու վճռականությամբ՝ ցամափից, օդից կամ ծովից հարձակումները դիմադրելու համար», ընդգծել է զեներալը:

Այդ միջոցներից մեկը դարձավ Պակիստանի ռազմավարական կարելուր նշանակության Եւս օրյեկսներում բանակային ստորաբաժանումների և հակաօդային դաշտանության միջոցների ծավալումը: Ինչդեպ այսօր հաղորդում է տեղի մամուլը, արդեն զեներալային հրեճանու մարկոցներ են տեղադրվել Եւս ֆադային օդանավակայաններում:

Մեկ Եւսրաթվա ընթացում Կոսովո է վերադարձել 140 հազար ալբանացի

ՆՅՈՒ ՅՈՐԲ, 22 ՅՈՒՆԻՍԱՐ, ԱՍԱՐԲ: Փախստականների գծով ԱՄԿ-ի Գերագույն կոմիսարիատը Բելգրադի կառավարությանը խնդրել է սասարել Զեներալգորհայում գտնվող կոսովոնական ալբանացիների վերադարձը, որտեղից մինչև օրս, ի սարբերության Ալբանիայի և Մակեդոնիայի, Կոսովո չեն սկսել վերադառնալ ալբանական ծագման ժամանակավոր սարարականեր:

Հակահրազենային արեալ Բրազիլիայում

ՈՒՈ ղե ժաներոյի «Մարական» մարզադաշտում վերջին հանդիպումներից մեկի ժամանակ մրցակցի դարդաթի զու խիզելուց հետո «Յլամեն-գոյի» և Բրազիլիայի հավախականի հանրահայտ ֆուտբոլիս Ռոմարիոն իր

դեպ դա այժմ արվում է Նյու Յորկում: Սակայն, եթե նկատի ունենանք, որ միայն Ռիոյում դաշտանապետ գրանցված 600 հազար միավոր հրազեն և մոտավորապես նույնքան էլ անօրինական զենք մահող կա, կասալարչի

մարզադաշտից բարձրացնելով հանդիսականներին ցուցադրեց դա տակից հազած Եւսրիկի «Մոուազել զենեք» մակազրությունը: Ռիոյի հանրության սիրեցյալ Ռոմարիոն իր օժանդակությունն է բերում ֆադալի ընկերակցությունների ծավալած «Ռիո», զենեք վայր դիր» արեալին:

Ներկայումս ամբողջ Բրազիլիայում դաշտար է սկսվել բնակչության Եւսրանում հրազենի սարածման դեմ: Զենիկ սարածումը մտահոգում է Բրազիլացիների զգալի մասին, Բանդի վերջերս հրազենային բազմաթիվ դեղիք են եղել տոնախմբությունների ժամանակ, ավերությունների մեջ և մարդաւաս փողոցներում: Ռիոյում հրազենը դարձել է 15-19 տարեկան դաշտանների մահադուրքային զլխավոր դաշտաճաղ: Այդ վիթխարի ֆադալի նորընթիւ կասալարչի Գարոսիմյոն որոշել է Ռիոյում հրազենի նկատմամբ հանդես բերել լիալասար անհանդուրժողություն, ինչ-

գործն անյալի դժվար է լինելու: «Պուեն» հանդեսի սվալներով, երկրի նոր մայրաքաղաք Բրազիլիայում իրալիճակն էլ ավելի բարդ է, Բանդի 3 միլիոնանոց այդ ֆադալում 300 հազար միավոր հրազեն է գրանցված: Բանն այնտեղ է հասել, որ մայրաքաղաքի վարժարաններից մեկի աւակերտներին վերջերս ստուգման ենթարկեցին մեճալի դեճեկտով:

Բրազիլիայի նահանգի կասալարչությունը Եւս արեալ է ծավալել «Դաճեճ զենեք» կարգախոսով: Կիրակի օրերին մայրաքաղաքի խոտորագույն հանրային գրոսայգում կանգնեցվում է հասուկ վահանակ, որով բնակչությանը կոչ է արվում անհոնու հանձնել հրազենը: Մանկավարժությունը Եւս ին անեւելում: Երեխաները հանձնում են իրենց խաղալիք արժանակներն ու ինֆրանդիզները, փոխարենն ասանալով ֆուտբոլի զնդակներ:

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՄԱՍՈՒՆ

Ռուս հրեաների գաղթը Իսրայել շարունակվում է

Որոյքեր գործակալության լրատվության վրա հիմնվելով, սիրիական «Սիրիա քայմ» օրաթերթի մայիսի 31-ի համարը տեղեկացնում է, որ Ռուս հրեաների գաղթը Իսրայել զգալիորեն ավելացել է 1999-ի ընթացքում, մասամբ՝ սենսական ճգնաժամի, մասամբ էլ հակասեմական սրամոդուրությունների ակտիվացման հետեւանով:

Յրեական գործակալության սվալներով 1999-ի առաջին եռամսյակում 7933 հրեաներ գաղթել են Իսրայել, որը 116 տոկոսով ավել է ան-

ցյալ տարվա նույն ժամանակաշրջանի գաղթածների թվից: Առաջին չորս ամիսների ընթացքում նախկին խորհրդային Միությունից 16.389 հոգի Իսրայել է ժամանել անցյալ տարվա 13.336-ի դիմաց: Ըստ գործակալության անցկացրած ուսումնասիրությունների, ժամանածների 31 տոկոսը հակասեմական Եւսրժման ակտիվացումը նեւել է Ռուսաստանից հեռանալու երկու դաշտաններից մեկը:

Նախան ֆադալական ճգնաժամը, որն սկսվեց 1998-ի օգոստոսին,

Իսրայել ներգաղթողների 9 տոկոսն էր միայն նույն այդ դաշտանը: 1990-ականների սկզբներից, վեց տարի Եւսրուսակ, Իսրայելը բնակչության մեծ ան արժանագրեց ի հաշիվ նախկին խորհրդային Միությունից արժագաղթողների: 1989-ից հաւված մոտ 750.000 ռուս հրեաներ են հաստատվել Իսրայելում: Գործակալության սվալներով մինչև արեւվերջ ակնկալվում է, որ մոտ 60.000 հրեա նախկին խորհրդային Միությունից կգան Իսրայել:

Ցեղասպանությունը «Լուս Անգելիս քայսն մազազինի» էջերում

50 տարի առաջ մայր քառն ուս դրեց զայն երիտասարդ, սուսիկ-սուսիկ, ամաչկոտ ու լուսկյաց Արմեն խոսակցի: Ինչո՞ք անեն մի երիտասարդ դերասան, Ա. խոսակցանը նույնպես երազում էր ոչ միայն լինել այն ժամանակվա մեծերի կողմին, այլև՝ շուրջ այդ բնիկ օղբ, որ մեր մեծերն էին շնորհ, առավել

խոսակցությունում հաճախ օգտագործում են այն համ ու հոսով ֆրազները, որոնք անմոռանալի հեժ են բողբ: Մայր քառնում հանդիսանալից ծիծաղ կորզելն ամենաբարդն էր եւ հայանյանից հետո Ա. Սկրյանն ու Ա. խոսակցանը հուճորի ու ծիծաղի արժանի եղանակը կազմեցին: Ա. խոսակցանը չբավարարվեց մայր քառնով, հիմնեց իր

նում իր սուղուկյանցիների, իր ընտանիքի ու թոռների հետ: Եվ ինչո՞ք «Ոսկե ցիլիում» է ասում «օրինակ էի ծառայում», այո, օրինակ էր ծառայում այդ օրը, ինչո՞ւ միայն այդ, արդեն 70 տարի եւ դեռ էլ ավելի օրինակ է ծառայելու մեր երիտասարդների ու ողջ հայ ժողովրդի համար: «Ազգն» էլ է շնորհավորում սիրելի Արմեն խոսակցանին ծննդյան 70-

Ես մենակ ո՞վ եմ... Ո՞րն է իմ տեղը

Ես մեծ դասաստիանավորություն երանց կողմին առաջին ֆայլերն անելը: Երբ Վ. Ածենյանը բեմադրեց «Լամուսը», հավաքեց քառնի թուր երիտասարդներին ու սեղծեց քառնի դասնության արեգրության լավագույն բեմադրությունը: Դենց այդ Թամադայի դերակատարումով էլ դարձ դարձավ, որ քառն է ուս դրել զայն երիտասարդ, հուճորով լեցուն, շնորհալի ու սաղանդավոր դերասան: Այդպես էլ 50 տարի քառնակ նա սիրվում է ժողովրդի կողմից ոչ միայն իր կերպարների, այլ նաեւ իր մարդկային նկարագրի համար: Իսկական մեծավորականի զավակը քառնակում է մնալ զինք ու մանկական բնավորությամբ ազնիվ մեծավորական: Արմեն խոսակցանին երբեք չես Կոնքի որեւէ ուրիշ դերասանի հետ: «Հացավան» բեմադրությունը, որտեղ նա գյուղացու դերում էր, անխոս, ուսից զլուխ այրոսված, միշտ ուսի ակ էր ընկնում ու երբ նրան սաստում էին նստի տեղը, ընդամենը երեք բառ ուներ. «Իմ տեղը ո՞րն է»: Եվ այս բառերն այնպես էին արտասանվում նա քառնում, որ գրեթե ու գրեթե անհնար էր իմանալ, որ զարմացած խեղճ գյուղացու կերպարով, որ դառնալից բնույթով էր ծախերից, ինչո՞ք օրե օրե առաջ, երբ Արմեն խոսակցանի տեղը մայր քառնի աջ անկյունում «քազավորական զահն» էր, այդ էր նա տեղը ողջ երկրի ընթացում: Այդ օրը տնում էին Արմեն խոսակցանի ծննդյան 70-ամյակը, բայց դերասանը ծնվում է այն դասից, երբ ուս է դնում քառն, այսինքն Արմեն խոսակցանը ծիծառ 50 տարեկան է ու իր կեղծարար կենսագրության ընթացումը թողել է մեծ ժառանգություն թե կինոյում, թե քառնում, եւ թե հեռուստաքառնում: Երեւի սղասում եմ, որ քվեմ նա դերակատարումները, բայց կարծում եմ, որ բոլորս ոչ միայն դրանք անգիր գիտենք, այլև մեր առօրյա

«Փյունիկ» քառնը եւ Երեց ամենուր, եղավ միշտ ընդունելի ու սղասելի: Եվ ինչո՞ք բնորոշեց նրան քառնի տնում Վրեժ Հակոբյանը, նա իր եղունգով փորագրել է անուն-ազգանունը եւ ոսկե տառերով կմնա հայ կասակերգու դերասանների քառնում: Ա. խոսակցանը զրիմանոցում զրիմով ծաղրանկարների բազմաթիվ նմուշներ է թողել «Կազբեկ» ծիսախոսի տուփերի մեջ, որոնք թանգարանային նմուշներ են դարձել: Դրեյարին շնորհավորելու էին եկել եւ բեմի վրա նա հետ էին սուղուկյանցիները, հանրաժողովության լավագույն ու «ճանաչված» արհեստները, խմբերը: Ըստ ջերմ ու հուզիչ էին Վարդուհի Վարդերեսյանի, Արմեն էլբակյանի, Վահե Ըսափերյանի (վերջինս վարում էր երկուն) բարեմադրանքները, որոնց էլ հաջորդեցին բաժակածառերը հենց քառնի փորձասենյակում փոփած ճոխ սեղանների մոտ, որտեղ էլ Ա. խոսակցանը դարձավ ու մանկա-

ամյակի եւ աշխատանքային գործունեության 50-ամյակի կառայականությամբ, մարդուն սեղծագործական նորանոր հաջողություններ: Իսկ հորեյարն իրեն 70 տարեկան չէր զգում, դա հնարել է Առոս Ղազարյանը, ասաց Ա. խոսակցանը, դասաստիանելով «Ազգի» հարցին եւ ավելացրեց. «Դիմա նա Մեծիկայում է տնում իր ու իմ ծնունդը, եւ էս ռոմեին էլ, ինչո՞ք ասում են, իմ ակնքները դժժում են: Այսօր ժողովուրդ, որ այսօր տեսնում եմ, զայն ուրախ եմ ու հուզվում եմ, դուր թուրդ ինձ մեծ ուս էլ իցի եմ տալիս: Իսկ ծեր հարցին, թե ինչ դեր կուզեի խաղալ, որ չեմ խաղացել, առիթը բաց չթողելով սիրով նեմ, զուցե իրականանա. եթե Ընթացի է Ֆայսամ, եթե Դեմիրճյան է Բաջ Եազար, Գրիբոյեդովի «Խելից դաստիասն»-ն է Ֆամուսով, իսկ ամենաճաշ գնականում եմ խաղալ մի զայն լավ կոմեդիայում: - Պրն խոսակցան, դուր նաեւ դիտենք ունեւ զրված, ե՞րբ եմ ներկայացնելու ծեր հանդիսասեսի դասին: - Այո, 7 դիտե ունեւ զրած, որոնք մեր կյանքն են արտացոլում. շուտով կեսնեմ դրան: - Զեզ առանց Սուղուկյանի քառնի դասկերացնում եմ: - Ոչ, իհարկե՞ ոչ, ես ուս էմ դրել այս քառն 50 տարի առաջ եւ Աստուն խնդրել եմ, որ հենց այս բեմում էլ ես ավարտեմ իմ դերասանական կարիերան: Վերջում ավելացնեմ, որ այդ մեծարժան օրը Ա. խոսակցանին ոչ մի թատերազե, լննադատ չներկայացրեց, չընդունեց, չլննադատեց: Ինչ էլ մեմ մեծարժան երկունք դեռ չեմ կարող կազմակերպել: Կարծում եմ, հիասթափեցնող «խաղը կանայի» բեմ թողնելով հորեյարն չեն տնում: ԿԱՐԵՆԱ ՄՏԿԱՐՅԱՆ

Գիրք, որ կստիպի նորից ընթերցել Մուշեղ Գալշոյանի արշակը

Ըստ արիւնք են զորով: Սի օր Սուլեյման ինձ ասաց. «Բո սիրն ու հայացն ուղղված են երգնային (նկատի ունեւ իմ «Կարույն երգնային» դասնվածքը), իսկ ինձ Սարուք սահին: Արի սահմանն անցնեն (սահմանն էլ հո սահման չէ, ծիծառ էլ չի կարող անցնել) մենեմ Արեւմտյան Հայաստան, Խուր ծեւանան, Իրեքին ուսի հանեն եւ մեր հայրենիք ազատագրեն»: Ես իսկույն համաձայնեցի՝ հենց այս ռոմեին...

Երեւանում ոսկի առուն էր, եւ անախ կարոս առ հայրենին, մեն «Երայան ասղան» սրճարանում բեյի բաժակով զինի էին խնում, զայն էին խնում եւ չէին հարքում, հայրենիքի սեր ու կարոսով էին հարքում ամեն օր: Սի անգամ էլ, երբ երկուսով նստած էին ծաղկածոր գրողների զանգամուտին մեր ճատարանին, Սուլեյմանը, ընդհատելով մեր զրակն գրույցը եւ նայելով մեր այլերի աթեւ հասող խիտ անասին, նկատեց. «Ինչ հոգր բան է անասող, մեր ազգին դաստում է անասող միասնությունը, թե չէ ինչե՞ր կարող էին անել»: Առաջինը չիտականացավ: Իսկ երկրորդը ազգային միասնությունը, որի հակառակ երեք կոստակումն է մեծ ու փոքր բազում խմբավորումների, հին ու յուրոված հարց է առ այսօր՝ Պատմահոր «Ողբից» ի վեր: Սուլեյման Գալշոյանն իր զրականության մեջ իրականացրեց թե մեկը եւ թե մյուսն իրեւոզեղեցություն:

Գրողը թիւիկ է ավելի ու առավել, Լան, նույնիսկ, բարձրակարգ թիւիկը: Գրողը թեւապես ու վիրաբույժ է միաժամանակ, երկրի ու ազգի հիվանդությունների ախտորոշում է անում եւ վիրահատություն իր զրով՝ նրանց առողջ եւ ուժեղ տեսնելու ցանկությամբ: Ով դա չի զիտակցում, հիվանդ է կեղծճատային հայրենասիրությամբ ու ազգային սնտարություններով, որին նույնպես ղեկ է բուժել: Սուլեյմանի զրականությունն անվիճելի է նաեւ այս դասը՝ ի թիվս այլ խորհուրդների ու դասերի:

Սուլեյման Գալշոյանը, ինչո՞ք եւ Պարույր Սեւակը, գյուղացի էր ծնունդով ու դաստնելություններով, սակայն Լաղային գրակնություն էր անում զեղովեսական ու մեծավոր բարձրագույն մակարդակով: Որքան Լաղայանն ու Լաղայանակ գրողներ կան, ովքեր մինչեւ իսկ իրենց Լաղային նկարագրություններով վեր չեն բարձրանում գյուղական հայեցողության մակարդակից: Սուլեյմանի զրականությունն, իր լավագույն էջերում, այն էլ ընկնում 20-րդ դարի հայոց արձակի լուսավոր եւ ուղեցույց ճաններով:

Սուլեյմանի մասին զայն է զրվել եւ դեռ զրվելու է՝ հայրուրից ավելի հողվածներ, ակնարկներ, վերլուծականներ, տեղեկատվություններ եւ այլն, սակայն նա սեղծագործությունն ու կյանքի հանգամաններն առաջին անգամ են արժանանում զիտակն առանձին արձագանքների ու արձագանքների:

բողջական լննության մի հավաք գրի զրգանակում (Սոնա Տիգրանյան, «Սուլեյման Գալշոյան, կյանքն եւ գործը», հրատարակություն «Վարդգես Պետրոսյան» մշակութային ֆոնդի, 1999 թ., տղարան «Արատ», Փաստադեմ-Կալիֆոռնիա, 150 էջ): Սոնա Տիգրանյանը Գալշոյանին ճանաչում էր իր ամուսնու՝ Վարդգես Պետրոսյանի հիմնադրած հիմնադրամ «Գարուն» անսագրում համատեղ աշխատանքից, ինչնազայն էլ դառնալով իր ավելի

լի խորացավ նրանց զրակն ընկերությունը, նա հետախույնությունը մեր արդարավոր ընկերոջ, կարեւոր ու անփոխարինելի գրողի սեղծագործությունների ախտորոշումն է անմոռանելի, հետեւողական աշխատասիրության արդյունք է, հաջողված փորձ՝ ի մի բերելու հայ ժողովրդի դասերի գրողի սեղծագործական ճանապարհի զիտակոր հանգրվանները:

Գիրքը բացվում է հեղինակի հուզիչ, անժամանակյա առաջաբան-նամակով առ Սուլեյման Գալշոյանը: Աղյուս «Լեւոնապետություն», «Կյանքը, զրակն մուտքը, կենսական նյութի կուսակման արիւնք, հրատարակախոս-ակնարկագիր», «Անցյալը ներկայի մեջ, կածանի ծամփողոցների կորցածն ու զսածը», «Աշխատանքը հայրենասիրության լավահիւ, անցյալի ու ներկայի միասնությունը», «Հայրենի աշխարհի սերմնացաններն ու ֆիդայիները, մնացորդաց սերնդի վերջին վկանները», «Անավարտ մտածողություններ, անսխող ժառանգություն», «Գեղարվեստի սկզբունքները, լեզուն եւ կառուցվածք», «Ա. Գալշոյանի զրակնացանքն ու լննադատության աթեւ»: Բաժիններում ներկայացվում ու վերլուծվում են գրողի ակնարկները, դասնվածքները, վիդյական կսավները, հողվածներն ու ելույթները, լննադատական արձագանքները նա երկերի վերաբերյալ, ցույց է տրվում այն զրակն ֆոնն ու միջավայրը, որտեղ հասակ առավ Սուլեյման Գալշոյանը երեւոյցը դառնալով

հայոց նորագույն զրակնության մեջ զիտակոր դերակատարներից: Ս. Տիգրանյանը ծագիտ նեւ է Գալշոյանի եւ իրակնության ու մեր եղեռնական դասնության Կիման եզրերը, հարազատություն, ընդհանրություններ, ժամանակների մշտապես կենսական կառույց, նա սեղծագործության հերոսների դիմադրականները, որոնք արտահայտում են ժողովուրդը ու ճակատագիր, անդրադարձել է գրողի զեղարվեստական ոճի յուրահատկություններին, լակն եզրակացություններ, լակն Սուլեյման Գալշոյանի արձակ դասնական նյութով խոսում է ժամանակակից իրակնության, ազգի կենսական զգացմունքների հետ: Կարեւոր է եւ գրի վերջում տեղադրված «Գալշոյանի մասին» գրեթե ամբողջական մասնազիտությունը հավակնված արիւնքի բազում դասերականներից, որը գրողի սեղծագործության հետագա ուսումնասիրողներին հնարավորություն կտա ավելի ամբողջական ներկայացնելու նա ընկալումն ու արձագանքները զրակն-հասարակական կյանքում:

Սոնա Տիգրանյանի ուսումնասիրությունն իր մասնելի բնույթով հասցեագրված է ընթերցողների լայն շրջանակին: Եվ դա լավ է: Այն կոսիդի նորից ու դարձյալ ընթերցել Սուլեյման Գալշոյանի արձակը, որ բոլորիս զրակն ու հողեւոր հարստություններից է այսօր եւ վաղը նույնպես:

ՍԱՐԺՕՑԱՆՆԵՐ

Գյուճարի շախմատի դուրսը չեմպիոններ է սալիս

Եվրոպայի մինչև 18 տարեկան աղջիկների 1999 թ. առաջնությանը նախապատրաստվող գյուճարի շախմատիստուհի Մարիանա Գասպարյանի համար կարևոր փորձառություն եղավ մասնակցությունը Հայաստանի կանանց առաջնության բարձրագույն խմբի մրցաշարին: Այստեղ նա գրավեց 6-րդ տեղը: Հիշեցնենք, որ Մարիանան եւ իր համարակալի, միջազգային վարժիչ Մրա Սինասյանը, անցած ամսին հաղթելով համադասարակական և կանանց եւ տղամարդկանց առաջին խմբի առաջնության մրցաշարում, դարձել են միաժամանակ մայրաքաղաքի այս արվարձանի շախմատիստներ: Նրանք երկուսն էլ Գյուճարի ֆուտբոլիստների շախմատի մարզադպրոցի սաներ են:

Դուրսից սնունդը Հասմիկ Խաչիկյանը «Ազգի» թղթակցի հետ զրույցում նշեց, որ չնայած հեծերկրաբանության այս արվարձանին իրենց համար կարևոր է դարձել ֆուտբոլի երեսնամյա ընթացքում մի լուրջ գործով զբաղեցնելը, այստեղ հնարավորն արվում է նաև շախմատի արագ ունեցող սաների մարզական վարժությունների զարգացման համար: Եվ ուրախալի է, որ արդյունքներ են կան: Ստյախիկները մեծ են, մասնավորապես, գոսմայսերական միավորներ ունեցող Մրա Սինասյանից, ինչպես նաև միջազգային վարժիչներ Սիմոն Հովհաննիսյանից ու Վահագն Խաչատրյանից: Վերջինս միջազգային վարժիչի նորման լրացրել է այս արվարձանի երկրորդ տեղը գրավելով Մոսկվայում կայացած միջազգային մրցաշարում: Նաված շախմատիստներն արդեն իրենք են օգնում դուրսում դասարանի մարզիկների անցնանը: Եվ այստեղ ցանկալի կլինեն Հայաստանի շախմատի ֆեդերացիայի հնարավոր աջակցությունը նրանց, որոնք մարզիկների վարժարանում հարցում:

Գյուճարի շախմատիստները գլխավոր օջախում այսօր հիմնական խաղի գաղտնիքներն են ծանոթանում 2009 թ. հունիսին ու աղջիկներ սկսած ամենակարգի սարիից: Նրանց համար այստեղ բավականին լավ տարածանք են ստեղծված: Ամենից 19-ն այս արվարձանի մասնակցել են Հայաստանի դասարանական առաջնության եզրափակիչ փուլին եւ վառ տղամարդկային չեմպիոններ են կան խոստումնալից շախմատիստներ (Միսոն Սկր-

յան, Համազասպ Վարդանյան, Մարին Գեորգյան, Հարություն Մուսիսյան, Արսու Քոչարյան եւ այլ(ր), որոնք լավ արդյունքների կարող են հասնել, եթե մասնավոր ունենան հովանավորողներ եւ կարողանան դասարանի անհասկան գրաֆիկով, ինչպես ասեցը մայրաքաղաքում:

Մարզադպրոցի սնունդը նշեց, որ այս արվարձանի մրցաշարը ժամանակին է սրամաղրիչ բյուրեղով նախաստեղծ գումարները, ինչն օգնել է նաև դուրսի սաներին մրցաշարերի ուղարկելու հարցում: Սակայն հասկանալի է, որ բյուրեղի սուղ միջոցներով հնարավոր չէ լուծել ասացածը: Եթե լուծվի, օրինակ, մարզական հաստիների հարցը, կարելի է դուրսի ունեցած մարզադպրոցի ծառայողները սաների ընդհանուր ֆինանսական դասաստից: Դուրսը զեռուցում չունի եւ ծնունդը սահմանափակում է էլեկտրականությամբ, որն, իհարկե, ծեռնու չէ: Իսկ անհանցած ծնունդը նախազգեստների ընթացքում այստեղ աշխատանք Գյուճարի համայնքային ընտանական հանձնաժողովի օգնությամբ էլեկտրաէներգիայի դարձնել (տուր 400 հազար դրամ) մինչև այժմ մնում է մարզադպրոցի վրա: Խնդիր լուծման համար, ինչպես հավաստեց սնունդը Հ. Խաչիկյանը, կա ՀՀ էներգետիկայի նախարարի հանձնարարական նամակը: Ասկայն, չգիտես ինչու, այն առայժմ մնում է թղթի վրա:

ԳԵՂԱՄ ԽՎԻՇՅԱՆ

Կաստորովն ընդդեմ աշխարհի

Երկուսերի օրվանից շախմատային անտվոր մրցախաղ սկսվեց: Ներքին համակարգային ցանցի միջոցով աշխարհի 13-րդ չեմպիոն Գարի Կաստորովը մեն-մենակ դայար է մղելու ամբողջ աշխարհի դեմ: Աշխարհի բոլոր երկրների շախմատիստներն ու շախմատիստները կարող են մասնակցել այդ մրցախաղին: «Մայրոստ» ընկերությունը ներքինում էլ է սրամաղրիչ, եւ յուրահանչուրը կարող է համակարգի միջոցով ուղարկել իր կայքը: «Աշխարհի հավաքական» օգնելու են յուր մասնագետ-վերլուծաբաններ: Կլաստի այն կայքը, որն ավելի աս ծայր կասան: Յուրահանչուր կայքը որոշելու համար կողմերին 48-ական ժամ է տրվում:

Գարի Կաստորովը հույս է հայտնել, որ ինքը կկարողանա հաղթել այս մրցախաղում: Նրա կարծիքով, եթե իրեն հաջողվի սկզբնախաղում առավելության հասնել, ապա մնացյալը, ինչպես ասում են, «սեխիկի կգործէ»: Իսկ եթե սկզբից ետք հավասար խաղ ընթանա, ապա դայարը բավականին համար ու ճեռական կստացվի:

ՌԱՅԻՆՆԵՐՆԵՐ

Թուրինը՝ ձմեռային օլիմպիադայի նոր մայրաքաղաք

Հարավային Կորեայի մայրաքաղաք Սեուլում անցված 2004-ի 108-րդ նստաբանում որոշվեց 2006 թ. ձմեռային օլիմպիադայի անցկացման վայրը: 20-րդ խաղերն իրենց մոտ ընդունելու ցանկություն էին հայտնել Սիոնը (Շվեյցարիա), Թուրինը (Իտալիա), Յեխիկին (Ֆինլանդիա), Կլագենֆուրցը (Ավս-

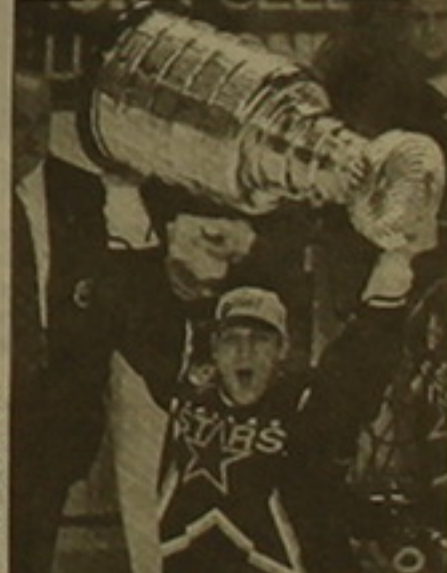
րիա), Չակոպանեն (Լեհաստան) եւ Պոդարո Տարին (Սլովակիա): Ձմեռային օլիմպիական խաղերի մայրաքաղաքի ընտրությունն անցկացվեց երկու փուլով: Առաջինում, ծայրերի ֆանաթիկները, վեց ֆալս-թեյն-թեյնները ընտրեցին երկուսը: Երկրորդ, եզրափակիչ փուլում մրցակցություն գնաց Թուրինի եւ Սիոնի միջև: Ի վերջո Սիոնը 36 ծայր հավանեց, իսկ Թուրինը՝ 53: Այստեղով, վերջինս հաղթեց 2006 թ. օլիմպիադայի անցկացման ընտրություններում: Հիշեցնենք, որ Իտալիան երկրորդ անգամ է ձմեռային օլիմպիադայի մրցախաղը դառնում: Հետոյի 1956-ին խաղերն իր մոտ էր ընդունել ալիական Կորսինա դ'Ամեյեցոն:

Սրենյի գավաթը նվաճեց «Դալասը»

Հոկեյի ազգային լիգայի (NHL) առաջնության համարյա իննամսյա մարտն ավարտվեց:

Սրենյի գավաթի եզրափակիչ մրցաշարում հանդիմանեցին «Դալաս Նորս Կլաբ» եւ «Քուինս Սեյնթս» թիմերը: Հենց սկզբից մասնագետները ենթադրում էին, որ հանդիմանող կանցնեն աս համար ու կոչոս դայարում, ֆանի որ երկու թիմերն էլ դասարանական խաղաձեռ են դալանում: Այդպես էլ եղավ: Թեբես, ավելի հասկանալի է վերջին 6-րդ խաղը, որն անցկացվեց Քուինս Կլաբում: Թիմերն ավելի աս ուսուցություն էին դարձնում դասարանությանը: Իրենց հիանալի դրսևորեցին դարասադահներ Էդ Քելլուրը եւ Դոմինիկ Հաբելը: Հանդիման հիմնական ժամանակում ոչ-ոքի 1-1 գրանցվեց: Եվ հաղթողը որոշվեց միայն երրորդ լրացուցիչ խաղափուլում: Հաղթական գոլը խփեց «Դալասի» հարձակող Բրես Հալը: Այստեղով, Տեխասի նահանգը ներկայացնող թիմը նվաճեց Սրենյի գավաթը: Միայն «Դալասի» եւ «Քուինս Սեյնթսի» հանդիմանումներն ինչպես են ավարտվել՝ 2-3, 4-2, 2-1, 1-2, 2-0, 2-1:

Վերջում ավելացնենք, որ փլեյ-օֆ Կարի ամենամարտեալոր (ինձա՛ լավա-

ՌԱՅԻՆՆԵՐՆԵՐ

Եզրափակիչի երես Բրես Հալը գուցարում է Սրենյի գավաթը գույն) խաղացող է ծանալվել «Դալասի» հարձակող Տո Լուինդայնը, որը 11 անգամ գրավել է մրցակիցների դարասադ:

ԲԱՅԻՆՆԵՐՆԵՐ Ե ՈՍԱՅԻՎ ԱՎԱԳՅԱՆԸ

ՖԻՖԱ-ի հերթական ցուցակը

Ֆուտբոլի միջազգային ֆեդերացիան հրատարակել է հավանական թիմերի հերթական վարկանիշային ցուցակը: Այն կրկին գլխավորում է աշխարհի փոխչեմպիոն Բրազիլիայի հավանականը, կրկին երկրորդ տեղում է չեմպիոնը Ֆրանսիան: Վերին հորիզոնականներում ետևան տեղափոխվել են եղել, իսկ երրորդ աստիճանում հայտնվել են Իսրայելի եւ Ռուսաստանի ընտանիքները, որոնք իրենց վերջին հաջողությունների ընդհանուր 10 աստիճանով վեր են բարձրացել:

Ֆուտբոլիստների ուսուցչության են ներկայացնում ՖԻՖԱ-ի ցուցակի առաջին 30 թիմերին (վիակազմում են բերված են նախորդ ցուցակում նրանց զբաղեցրած տեղերը):

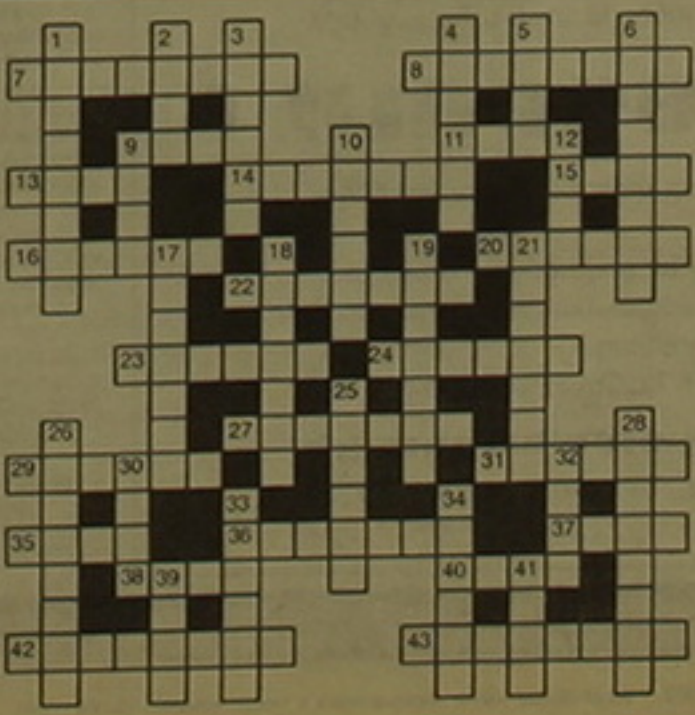
- 1(1) Բրազիլիա 808 միավոր, 2(2) Ֆրանսիա 781, 3(5) Չեխիա 753, 4(4) Իսպանիա 750, 5(3) Գերմանիա 733, 6(8) Իտալիա 732, 7(6) Խուլանդիա 723, 8(7) Արգենտինա 716, 9(10) Ռուսիան 704,

- 10(9) Հոլանդիա 700, 11(12) Եթովպիա 697, 12(15) Պորտուգալիա 685, 13(11) Անգլիա 684, 14(13) Մեքսիկա 672, 15(14) Եվրոպիա 668, 16(16) Հարավսլավիա 645, 17(18) Դանիա 642, 18 (19) Սարոկո 637, 19(17) Ավստրիա 632, 20(24) Սլովակիա 614, 21(20) Պարագվայ 613, 22(32) Իտալիա 610, 23(33) Ռուսաստան 607, 24(29) Լեհաստան 607, 25(21) Ուկրաինա 606, 26(28) Թունիս 605, 27(21) Շոտլանդիա 601, 28(24) ՀԱՀ 598, 29(23) Չիլի 597, 30(27) Բելգիա 254 միավոր:
- Միջազգային ֆեդերացիայի վերջին ցուցակում Հայաստանի հավանականը 411 միավորով բաժանում է 86-87-րդ տեղերը (նախորդ անգամ մեր ընտանիքն 90-րդն էր): Իսկ անհանցած ինչպես են նախկին հանդիմանող Միսոնյան այն հանդիմանող թիմերի հավանականների արդյունքները, որոնք տեղ են գրավել առաջին հարյուրյակում 49-50 (52), Լիսիվա 522 միավոր, 55 (63) Լատվիա 504, 59 (58) Վրաստան 498, 85 (84) Ուզբեկստան 414, 88-89 (85) Եստոնիա 410, 93 (89) Բելառուս 404, 97 (103) Ադրբեյջան 373, 98 (100) Մոլդովա 372 միավոր:

Նախորդ համարում տղազրված խաչարառի դասարանները

- Ուղղահայաց
1. Կեյսոս: 2. Գնդարուց: 3. Ընդուն: 4. Գալթա: 5. Կալիպոլա: 6. Գիբիոն: 9. Սթեյ: 10. Իդիալ: 16. Հարավ: 17. Գազել: 21. Կորոլով: 23. Գիլիոսին: 24. Բակու: 25. Սյուվա: 26. Մարտ: 27. Կարդալ: 31. Արգոն: 32. Յակոբ:
- Հորիզոնական
7. Ֆեբիսին: 8. Պարագիս: 11. Թանգիս: 12. Դոբրինին: 13. Պիկու: 14. Արգոն: 15. Կուլոն: 18. Ազոլով: 19. Քալա: 20. Օկտավ: 22. Վերոլ: 28. Բավա: 29. Այվա: 30. Արգոն: 33. Բուսիլով: 34. Ալբալոդի: 35. Սիոնով: 36. Պուրիան:

Ուղղահայաց

- 1. Սեւազուխ, կարմիր օձ: 2. Սեկ գերիշահության ներքին մի Կարի միադասարանների միավորման ձեռք: 3. Հանգած շախմատիստի հարաբերական շախմատում: 4. Պետություն Արևելյան Աֆրիկայում: 5. Թխված: 6. Դեղատուրք ստուգող: ... 9. Հին հունական կարգ, որն ըստ ավանդության, հիմնվել է առաստիական Կարմուկով: 10. Չուստ, չափավոր, ոչ հախտուց: 12. Շիսակ բառի հակառակը: 17. Գուգարաց լեռները կազմող լեռնաբազուկներից: 18. Արսաս Կարգի հիմնադրած հայոց բազալոր: 19. Իր կամով, իր գանձությամբ մի բան անող: 21. Կղզի Վանա լճում: 25. Գիտաբանական հաստատություն: 26. Հայ ճարտարապետ: 28. Իր դրամական դասարանությունները փակելու, մարելու ուսուցություն ունեցող անձ: 30. Քաղաք Արևելյան Հայաստանում, այժմ Երևանի քաղաքամասերից մեկի անվանումը նոր ... 32. «Պեդոլի» հերոսներից: 33. Անճող եւ հանճող ընդդեմ, ինչպես նաև անդրբրիմյան քաղաքի անվանումը: 34. Տեղիներով դասավորված արած: 39. Վ. Մարյանի դասավորություններից: 40. Իմ անունը ... է: 41. Բուսական կամ կենդանական ծագում ունեցող հոսանքները: 42. Հարգանք գեղարվեստի հանդեպ: 43. Տրային բազմապարկ կոծորման արտադրություն:

Հորիզոնական

- 7. Հայ խմբավար: 8. Չորրորդական աստիճան լավանքից կազմված սարավանդի Հայաստանում: 9. Հայ երգիչ: 11. Ոսկերչության մեջ օգտագործվող հարսիային աղաղակ: 12. Բուսական ծագում ունեցող խաղաղարար: 13. Ֆրանսիացի գրող, ճանաչվել է «Նամակներ իմ հողմաղաղից» դասավանդների գրով: 14. Հայազգի բնակավայր, նկարիչ, մակաբանը ժողովրդական երգերի: 15. Երևանյան էլեկտրոնային օդակառուցիչ արտադրություն: 16. Պուլիսիկի օտերաներից: 20. Սեւանի ավազանի գետերից: 22. Հանգած հարթույթի զեռուցում լեռնաբանություն: 23. Լեռնաբանական Հայաստանում: 24. Օձի տեսակի ղեղնափոր սառույթ: 27. Այդ լճի այլ անվանումը: 29. Ռուսների վսակը: 31. Գեյ Հայաստանում, սկիզբ է առնում Գեղարարի հյուսիսային լանջից: 35. Բուս, որից Լազիկական Ամերիկայում թյո են դասարանում: 36. Արևմտահայ երգիչ-ժողովրդագետ: 37. Լիճ Մրգավան: 38. Տրված Հայաստանում: 40. Հայ հեղափոխական: 42. Հարգանք գեղարվեստի հանդեպ: 43. Տրային բազմապարկ կոծորման արտադրություն:

Կազմեց է ԱՆԵՏՈՒՅԱՆԸ

